

Kodály Zoltán gyermekkori fényképe Emília nővérével

mt. XX. cs. 23. sz.

Népdalgyűjtemény körúton 1912-ben: Kodály Zoltán, felesége és Bartók Béla

December 16-án, Kodály Zoltán 73. születésnapján, tanítványi szeretettel gondol rá az egész ország. Kodály Zoltán, aki nemcsak a zenének, hanem a tiszta és szabatos magyar nyelvnek is mestere, nem róhatja fel nekünk azt, hogy általánosságban fejezzük ki magunkat. Igen, az egész ország gondol rá szeretettel, mert nincs ma család Magyarországon, amelyhez Kodálynak és amelynek Kodályhoz köze ne volna. Nincs ma már család Magyarországon, amelynek életébe bele ne csöppent volna a zene tiszta méze, ha

Boldizsár Iván

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Szerző: **HASS, ALKOSS.**

Cím: **GYARAPÍTS...**

Forrás: **KODÁLY ZOLTÁN 73. SZÜLETÉSE NAPJÁN**

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

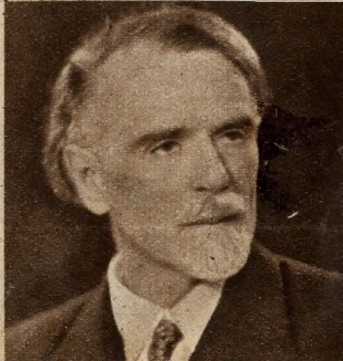
(Oldal)

nem a zenebarát szülőknön, hát az éneklő gyerekeken keresztül. E méz gyűjtője és csepegtetője Kodály Zoltán. Azt, hogy van zenei anyanyelvünk, s ezt gyermekeink az ábécével együtt ismerik meg, Kodálynak köszönhetjük, aki Bartókkal együtt ezt az anyanyelvet újra megteremtette. Kodálynak, a zeneszerzőnek zsenialitása, Kodálynak, a zenetudósnak fáradhatatlansága összefonódott nemcsak az ő életében, hanem a miénkben is, Kodálynak, a zene nevelőjének, propagálójának állhatatos működésével. Hogy ma gyermekeink az iskolában éneket, zenét úgy tanulnak, hogy tiztizenkét éves korukra Bachot és Bartókot egyaránt értik és élvezik: hogy a Hány János kottáját úgy olvassák, mint mi gyermekkorunkban a Hány János szövegét; szóval, hogy a zene a mi iskolánkban életre szóló drága útravaló, azért nem csekély mértékben Kodálynak is hálásak lehetünk és vagyunk is mindennap, de kivált születése napján.

Itt él közöttünk, naponta láthatjuk fiatalos sudár alakját, magunkba szíhatjuk tanításait, hallhatjuk új műveit: büszkék

Az ötvenéves mester, 1932-ben. A »Hány János« diadalmasan bevonult az Opera színpadára, elkészült a »Maroszléki táncok« és felhangzott a »Székelyfő« nagyunk rá! Felmérni is alig tudjuk, mit jelent hazánknak, hogy a kor zeneművészetének

Kunwald Cézár vöröskréta-rajza 1925-ből, amikor már világhódító útját járta a »Psalms Hungaricus«

A hatvanadik születésnap. Az elmúlt évszázadokban született meg a Galántai táncok, a Karádi dóták; megzenésített Berzsenyi ódáját ország-szerte a legkifinomultabb kórusok éneklék és elkészült a »Felszállott a páva« is

egyik legnagyobb alakja a magyar nép és a magyar nép jó hírét öregbíti a világon. Hogy mit jelent nekünk, íme, kifejezni alig lehet. De egy kicsi történet beszél a szavak helyett.

Egyik budapesti iskolában történt, annak is nyolcadik osztályában. A fiúk Kölcseyt tanulták. Másnapra kívülről kellett megtanulni a »Huszt« című nyolcsoros epigrammát. Óra után a fiúk panaszkodtak: nehéz a vers. Igaz is: »Szél keletre most, mint sir szele kél; s a csarnok elontott — Oszlopi közt lebegő rémalak inte felém...« A fiatal tanár gondolt merészet s nagyot. »Akarjátok egyszerre és könnyen megtanulni? Maradjunk itt egy fél óra tanítás után.« A fiúk ottmaradtak. És a tanár egy szál, hirtelen előkerített kottából elénekelte nekik a Husztot, a Kodály költötte dallammal. Egy fél óra alatt az egész osztály énekelte.. mi, énekelte? Zengte, zúgta, dübörögte és igazán belülről megértette. Kodály zenéje azt hozta ki a versből, ami Kölcsey szívében dobogott, mikor írta. És Kölcsey verse azt hozta ki Kodály szívéből, ami mindkettőjüknek, s a mi korunknak is vezércsillaga: a szent haza szeretete.

92

92

Kodály Zoltán

Idő: "1911"

Személy:

Helyszám: